

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

RÅDET

Revideret adfærdskodeks for den faktiske gennemførelse af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud

(2009/C 322/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM HENVISER til konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (»voldgiftskonventionen«),

SOM ANERKENDER, at både medlemsstaterne, som kontraherende stater i voldgiftskonventionen, og de skattepligtige har behov for mere detaljerede regler for effektivt at kunne gennemføre voldgiftskonventionen,

SOM NOTERER SIG Kommissionens meddelelse af 14. september 2009 om arbejdet i Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser (»JTPF«) i perioden marts 2007 til marts 2009, baseret på JTPF's rapporter om sanktioner og interne afregningspriser, og om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen,

SOM UNDERSTREGER, at denne adfærdskodeks er et politisk tilsagn og ikke øver indflydelse på medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser eller medlemsstaternes og Den Europæiske Unions respektive beføjelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

SOM ANERKENDER, at gennemførelsen af denne adfærdskodeks ikke bør hindre løsninger på et mere globalt plan,

SOM NOTERER SIG konklusionerne i JTPF's rapport om sanktioner,

VEDTAGER FØLGENDE REVIDEREDE ADFÆRDSKODEKS:

Uden at medlemsstaternes og Den Europæiske Unions respektive beføjelser herved berøres, angår denne reviderede adfærdskodeks gennemførelsen af voldgiftskonventionen og visse dermed forbundne spørgsmål i forbindelse med mutual agreement-procedurer i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

1. Anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen**1.1. EU-trepartssager vedrørende interne afregningspriser**

- a) I forbindelse med denne adfærdskodeks er en EU-trepartssag en sag, hvor to kompetente myndigheder i EU under første fase af proceduren efter voldgiftskonventionen ikke fuldstændig kan undgå dobbeltbeskatning i en sag om interne afregningspriser under anvendelse af armslængdeprincippet, fordi et

forbundet foretagende, der er beliggende i en eller flere andre medlemsstater og identificeret af begge kompetente myndigheder i EU (bevis baseret på en sammenlignelighedsanalyse omfattende en funktionel analyse og andre relaterede faktuelle elementer), gennem sin store indflydelse bidrog til et ikke-armslængderesultat i en kæde af relevante transaktioner eller kommercielle/finansielle relationer, og som anerkendes som sådan af den skattepligtige, der er blevet udsat for dobbeltbeskatning, og som har anmodet om, at voldgiftskonventionens bestemmelser finder anvendelse.

- b) Anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen omfatter alle EU-transaktioner, der indgår i trepartssager mellem medlemsstater.

1.2. Tynd kapitalisering ⁽¹⁾

Voldgiftskonventionen henviser tydeligt til overskud, der stammer fra kommercielle og finansielle relationer, men forsøger ikke at skelne mellem disse specifikke typer overskud. Overskudsreguleringer, der stammer fra finansielle relationer, herunder et lån og dets vilkår, og som er baseret på armslængdeprincippet, skal derfor anses for at falde ind under anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen.

⁽¹⁾ Forbehold: Bulgarien er af den opfattelse, at overskudsreguleringer, der stammer fra en regulering til prisen for et lån (f.eks. rentesatsen), falder ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde. Derimod mener Bulgarien ikke, at voldgiftskonventionen omfatter tilfælde af overskudsreguleringer, baseret på reguleringer til finansieringsbeløbet. I princippet findes grundene til sådanne reguleringer i medlemsstaternes nationale lovgivning. Anvendelsen af forskellige nationale regler og fraværet af internationalt anerkendte armslængderetningslinjer, der finder anvendelse på en virksomheds kapitalstruktur, rejser i høj grad tvivl om armslængdekaraktæren af overskudsreguleringer baseret på reguleringer til lånebeløbet.

Den Tjekkiske Republik vil ikke anvende mutual agreement-proceduren under voldgiftskonventionen, hvis den er underlagt reglerne for bekæmpelse af misbrug i national ret.

Nederlandene tilslutter sig den opfattelse, at en regulering af rentesatsen (prisfastsættelse af lånet), som er baseret på national lovgivning efter armslængdeprincippet, falder ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde. Regulering af lånebeløbet såvel som reguleringer af rentefradragsmuligheden baseret på en tilgang med tynd kapitalisering under armslængdeprincippet eller reguleringer baseret på lovgivningen for bekæmpelse af misbrug efter armslængdeprincippet anses for at falde uden for voldgiftskonventionens anvendelsesområde. Nederlandene vil opretholde sit forbehold, indtil der foreligger retningslinjer fra OECD om, hvordan armslængdeprincippet skal anvendes på forbundne foretagenders tynde kapitalisering.

Grækenland mener, at de reguleringer, der falder ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde er beregninger af rentesatsen for et lån. Reguleringer vedrørende lånebeløbet og fradragsmuligheden for påløbne renter på et lån bør ikke finde anvendelse på voldgiftskonventionen på grund af gældende nationale lovgivningsbegrænsninger.

Ungarn mener, at kun de tilfælde, hvor dobbeltbeskatning er en følge af regulering af lånets rentesats, og reguleringen er baseret på armslængdeprincippet, falder ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde.

Italien mener, at voldgiftskonventionen kan påberåbes i tilfælde af dobbeltbeskatning på grund af en prisregulering af en finansiell transaktion, der ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Omvendt kan den ikke påberåbes til at undgå dobbeltbeskatning, der opstår ved reguleringer af lånebeløbene eller dobbeltbeskatning der skyldes forskellene i de nationale regler om det tilladte finansieringsbeløb eller om rentefradragsmuligheden.

Letland er af den opfattelse, at voldgiftskonventionen ikke kan påberåbes i tilfælde af dobbeltbeskatning, der opstår som et resultat af anvendelsen af generel national lovgivning på reguleringer af et lånebeløb eller på fradragsmuligheden for rentebetalinger, som ikke er baseret på armslængdeprincippet i voldgiftskonventionens artikel 4.

Letland mener derfor, at kun reguleringer af rentefradrag i henhold til national lovgivning, der er baseret på armslængdeprincippet, falder ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde.

Polen mener, at proceduren i voldgiftskonventionen kun kan finde anvendelse i tilfælde af rentereguleringer, hvorimod reguleringer af et lånebeløb ikke bør være omfattet af konventionen. Efter vores opfattelse er det helt umuligt at definere, hvordan kapitalstrukturen bør se ud i praksis for at være på linje med armslængdeprincippet.

Portugal mener, at voldgiftskonventionen ikke kan påberåbes til at løse tilfælde af dobbeltbeskatning, som er opstået i forbindelse med reguleringer af overskud, der stammer enten fra korrektioner af beløbet af et lån mellem forbundne foretagender eller fra rentebetalinger baseret på nationale foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug. Portugal er dog rede til at tage sin holdning op til overvejelse, når der er opnået konsensus på internationalt plan, navnlig gennem retningslinjer fra OECD, om anvendelsen af armslængdeprincippet for gældsbeløbet (i situationer med tynd kapitalisering) mellem forbundne foretagender.

Slovakiet er af den opfattelse, at en regulering af rentesatsen på grundlag af national lovgivning efter armslængdeprincippet bør falde ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde, men reguleringer af overskud, der stammer fra anvendelsen af regler for bekæmpelse af misbrug i national lovgivning, bør falde uden for voldgiftskonventionens anvendelsesområde.

2. Antagelse af en sag

På grundlag af artikel 18 i voldgiftskonventionen anbefales det medlemsstaterne at betragte en sag som omfattet af voldgiftskonventionen, når anmodningen fremsættes rettidigt efter ikrafttrædelsesdatoen for nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen, også selv om reguleringen gælder tidligere regnskabsår.

3. Alvorlige straffe

Eftersom artikel 8, stk. 1, giver mulighed for fleksibilitet med hensyn til at afslå at lade voldgiftskonventionen finde anvendelse, fordi der er pålagt en alvorlig straf, og i betragtning af de praktiske erfaringer, der er gjort siden 1995, anbefales det medlemsstaterne at præcisere eller revidere deres ensidige erklæringer i bilaget til voldgiftskonventionen, så de bedre afspejler, at en alvorlig straf kun bør anvendes i ekstraordinære tilfælde, såsom svig.

4. Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

Datoen for den »første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, f.eks. som følge af en regulering af interne afregningspriser«⁽¹⁾ anses for at være starttidspunktet for den treårige periode.

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender denne definition til fastlæggelse af den treårige periode, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og udmøntet i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

5. Starttidspunktet for den toårige periode (artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

- a) Med henblik på artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen anses en sag for at være forelagt i henhold til artikel 6, stk. 1, når den skattepligtige fremlægger følgende:
- i) identifikation (såsom navn, adresse, skatteidentifikationsnummer) af den virksomhed i den medlemsstat, der indgiver sin anmodning, og af de øvrige parter i de relevante transaktioner
 - ii) detaljerede oplysninger om relevante forhold og omstændigheder ved sagen (inkl. detaljerede oplysninger om forbindelserne mellem virksomheden og de øvrige parter i de relevante transaktioner)
 - iii) identifikation af de relevante beskatningsperioder
 - iv) genparter af meddelelser om skatteansættelse, rapporter om skatterevision eller tilsvarende, som har ført til den påståede dobbeltbeskatning
 - v) detaljerede oplysninger om indsigelser og retssager, som virksomheden eller de øvrige parter i de relevante transaktioner har taget initiativ til, og alle domstolsafgørelser i sagen
 - vi) en redegørelse fra virksomheden for, hvorfor den finder, at principperne i artikel 4 i voldgiftskonventionen ikke er overholdt
 - vii) et tilsagn om, at virksomheden vil svare så komplet og hurtigt som muligt på alle rimelige og relevante anmodninger fra en kompetent myndighed og vil have dokumentation til rådighed for de kompetente myndigheder, og

⁽¹⁾ Forbehold: Repræsentanten for Italiens skattemyndigheder anser »datoen for den første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der afspejler en regulering af interne afregningspriser, der fører til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1« for at være starttidspunktet for den treårige periode, eftersom anvendelsen af den eksisterende voldgiftskonvention bør begrænses til de tilfælde, hvor der foregår en »regulering« af interne afregningspriser.

viii) alle specifikke supplerende oplysninger, som den kompetente myndighed anmoder om inden for to måneder efter modtagelsen af den skattepligtiges anmodning.

b) Starttidspunktet for den toårige periode er den seneste af følgende datoer:

- i) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
- ii) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i litra a).

6. Mutual agreement-procedurer i henhold til voldgiftskonventionen

6.1. Almindelige bestemmelser

- a) Armslængdeprincippet finder anvendelse, som anbefalet af OECD, uden hensyntagen til de øjeblikkelige skattemæssige konsekvenser for en specifik medlemsstat.
- b) Sager afgøres så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor komplicerede spørgsmålene i den specifikke sag er.
- c) Alle midler, der er egnede til at opnå en gensidig aftale så hurtigt som muligt, herunder personlige møder, vil blive overvejet. Hvor det er hensigtsmæssigt, vil virksomheden blive opfordret til at gøre rede for sagen over for sin kompetente myndighed.
- d) På baggrund af bestemmelserne i denne adfærdskodeks bør der opnås en gensidig aftale senest to år efter den dato, på hvilken sagen første gang blev forelagt en af de kompetente myndigheder i henhold til punkt 5 b) i denne adfærdskodeks. Det anerkendes imidlertid, at i visse situationer (f.eks. umiddelbart forestående løsning af sagen, særlig komplekse transaktioner eller trepartssager) kan det være hensigtsmæssigt at anvende artikel 7, stk. 4, i voldgiftskonventionen (afvigelse fra fristerne), og enes om en kort forlængelse.
- e) Mutual agreement-proceduren bør ikke påføre den person, der anmoder derom, eller nogen anden person, der er involveret i sagen, upassende eller urimeligt høje opfyldelsesomkostninger.

6.2. EU-trepartssager om interne afregningspriser

- a) Så snart de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har aftalt, at den pågældende sag skal anses for en EU-trepartssag, bør de straks indbyde den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage i proceduren og drøftelserne som observatør(er) eller som aktiv(e) interessent(er) og sammen afgøre, hvad der er deres foretrukne fremgangsmåde. Alle oplysninger skal derfor deles med den/de øvrige kompetente myndigheder i EU, f.eks. ved udveksling af oplysninger. Den/de øvrige kompetente myndigheder bør opfordres til at bekræfte »deres« skattepligtige(s) faktiske eller mulige deltagelse.
- b) Til at løse dobbeltbeskatningsproblemer, der er opstået i EU-trepartssager inden for rammerne af voldgiftskonventionen, kan de involverede kompetente myndigheder vælge en af følgende fremgangsmåder:
 - i) de kompetente myndigheder kan beslutte at anvende en multilateral fremgangsmåde (omgående og fuld deltagelse af alle berørte kompetente myndigheder), eller
 - ii) de kompetente myndigheder kan beslutte at indlede en bilateral procedure, hvorved de to parter i den bilaterale procedure er de kompetente myndigheder, der identificerede (på grundlag af en sammenlignelighedsanalyse omfattende en funktionel analyse og andre relaterede faktuelle elementer) det forbundne foretagende beliggende i en anden medlemsstat, som gennem sin store indflydelse bidrog til et ikke-armsslængderesultat i kæden af relevante transaktioner eller kommercielle/finansielle relationer, og bør opfordre den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage som observatør(er) i drøftelserne under mutual agreement-proceduren, eller

- iii) de kompetente myndigheder kan beslutte at indlede mere end én bilateral procedure parallelt hermed og bør opfordre den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage som observatør(er) i de respektive drøftelser under mutual agreement-proceduren.

Det anbefales, at medlemsstaterne anvender en multilateral procedure til at løse sådanne dobbeltbeskatningssager. Dette bør imidlertid altid være aftalt mellem alle de kompetente myndigheder på grundlag af sagens særlige forhold og omstændigheder. Hvis der ikke er mulighed for en multilateral fremgangsmåde, og der indledes to eller flere parallelle bilaterale procedurer, bør alle relevante kompetente myndigheder involveres i første fase af proceduren efter voldgiftskonventionen enten som kontraherende stater i den indledende anvendelse af voldgiftskonventionen eller som observatører.

- c) Status som observatør kan ændres til interessent afhængig af udviklingen i drøftelserne og de fremlagte beviser. Hvis den/de øvrige kompetente myndigheder ønsker at deltage i anden fase (voldgift), skal den/de blive interessent(er).

Det forhold, at den/de øvrige kompetente myndigheder i EU under alle drøftelserne kun forbliver observatør(er), har ikke nogen konsekvenser for anvendelsen af voldgiftskonventionens bestemmelser (f.eks. tidsmæssige og proceduremæssige spørgsmål).

Deltagelse som observatør(er) binder ikke den/de øvrige kompetente myndigheder til det endelige resultat af proceduren efter voldgiftskonventionen.

Under proceduren skal enhver udveksling af oplysninger ske i overensstemmelse med de normale juridiske og administrative krav og procedurer.

- d) Den eller de skattepligtige skal snarest muligt underrette den eller de berørte skattemyndigheder om, at en eller flere andre parter i en eller flere andre medlemsstater kan være involveret i sagen. Alle relevante oplysninger og støttedokumenter skal fremlægges inden for en rimelig frist efter denne meddelelse. En sådan fremgangsmåde vil ikke blot fremskynde løsningen af dobbeltbeskatningsproblemer, men også forhindre, at sådanne problemer ikke kan løses som følge af forskellige proceduremæssige frister i medlemsstaterne.

6.3. Praktisk funktionsmåde og gennemsigtighed

- a) For at minimere omkostninger og forsinkelser som følge af oversættelse, bør mutual agreement-proceduren, navnlig udvekslingen af positionspapirer, gennemføres på et fælles arbejdsprog eller på en måde, der har samme virkning, hvis de kompetente myndigheder kan nå til enighed på et bilateralt (eller multilateralt) grundlag.
- b) Den virksomhed, der anmoder om anvendelse af mutual agreement-proceduren, vil af den kompetente myndighed, som den indgav sin anmodning til, blive holdt underrettet om alle vigtige udviklingsforløb, der har betydning for den under proceduren.
- c) Tavshedspligten for så vidt angår oplysninger om en person, der er beskyttet i henhold til en bilateral skatteoverenskomst eller en medlemsstats lovgivning, skal overholdes.
- d) Den kompetente myndighed anerkender modtagelsen af en skattepligtigs anmodning om at indlede en mutual agreement-procedure senest en måned efter modtagelsen deraf og underretter samtidig den/de kompetente myndigheder i den/de øvrige medlemsstater, der er involveret i sagen, og knytter en genpart af den skattepligtiges anmodning til denne underretning.
- e) Hvis den kompetente myndighed finder, at virksomheden ikke har forelagt den nødvendige minimumsinformation for indledningen af en mutual agreement-procedure som fastsat i punkt 5 a), beder den inden for to måneder efter modtagelsen af anmodningen virksomheden om at give den de specifikke supplerende oplysninger, den behøver.
- f) Medlemsstater afgiver tilsagn om, at den kompetente myndighed vil reagere på virksomhedens anmodning på en af følgende måder:

- i) hvis den kompetente myndighed ikke mener, at virksomhedens overskud er eller kan formodes at være medregnet i overskuddet for en virksomhed i en anden medlemsstat, underretter den virksomheden om sin tvivl og opfordrer den til at fremsætte yderligere bemærkninger
 - ii) hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, underretter den virksomheden herom og foretager så hurtigt som muligt berettigede reguleringer eller tillader berettigede lempelser
 - iii) hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, men den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, meddeler den virksomheden, at den vil bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i en anden berørt medlemsstat.
- g) Hvis en kompetent myndighed mener, at en sag er begrundet, bør den indlede en mutual agreement-procedure ved at give den/de kompetente myndigheder i den/de øvrige medlemsstater meddelelse om sin afgørelse og dertil knytte en genpart af de oplysninger, der er omhandlet i punkt 5 a) i denne adfærdskodeks. Samtidig meddeler den den person, der påberåber sig voldgiftskonventionen, at den har indledt mutual agreement-proceduren. Den kompetente myndighed, der indleder mutual agreement-proceduren, meddeler også — på grundlag af de oplysninger, den har til sin rådighed — den/de kompetente myndigheder i den/de øvrige medlemsstater og den person, der har indgivet anmodningen, om sagen er indbragt inden for den frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen, samt starttidspunktet for den toårige periode i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen.

6.4. Udveksling af positionspapirer

- a) Medlemsstaterne afgiver tilsagn om, at når der er indledt en mutual agreement-procedure, fremsender den kompetente myndighed i det land, hvor der er eller sandsynligvis vil blive foretaget en skatteansættelse, dvs. truffet en endelig afgørelse fra skatteadministrationens side om indkomsten, eller foretaget noget tilsvarende, som indebærer en regulering, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, et positionspapir til den/de kompetente myndigheder i den/de øvrige involverede medlemsstater med angivelse af:
- i) sagsfremstillingen fra den person, som har indgivet anmodningen
 - ii) sit syn på sagens omstændigheder, f.eks. hvorfor den mener, at der er eller formodes at være tale om dobbeltbeskatning
 - iii) sin mening om, hvorledes sagen kan løses, således at dobbeltbeskatningen ophæves, sammen med en fyldestgørende redegørelse for forslaget.
- b) Positionspapiret skal indeholde en fuldstændig begrundelse for ansættelsen eller reguleringen og ledsages af grundlæggende dokumentation for den kompetente myndigheds holdning og en liste over alle andre dokumenter, der er benyttet ved reguleringen.
- c) Positionspapiret sendes til den/de kompetente myndigheder i den/de øvrige involverede medlemsstater så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den pågældende sag er, og senest fire måneder efter den seneste af følgende datoer:
- i) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - ii) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 5 a).

- d) Medlemsstaterne afgiver tilsagn om, at når en kompetent myndighed i et land, i hvilket der ikke er eller sandsynligvis ikke vil blive foretaget nogen skatteansættelse eller noget tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, f.eks. som følge af en regulering af interne afregningspriser, modtager et positionspapir fra en anden kompetent myndighed, svarer den så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest seks måneder efter modtagelsen af positionspapiret.
- e) Svaret bør have en af følgende to former:
- i) Hvis den kompetente myndighed mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, og tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i positionspapiret, underretter den den/de øvrige kompetente myndigheder herom og foretager sådanne reguleringer eller tillader sådanne lempelser så hurtigt som muligt.
- ii) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, eller ikke tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i positionspapiret, sender den et svarskrift til den/de øvrige kompetente myndigheder med begrundelse og forslag til en vejledende tidsplan for sagens behandling under hensyn til, hvor kompliceret den er. I forslaget angives om fornødent en dato for et personligt møde, der bør finde sted senest 18 måneder efter den seneste af følgende datoer:
- aa) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
- bb) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 5 a).
- f) Endvidere træffer medlemsstaterne alle egnede foranstaltninger til at fremskynde samtlige procedurer, hvor dette er muligt. I den anledning tilrettelægger medlemsstaterne regelmæssigt og mindst én gang om året personlige møder mellem deres kompetente myndigheder til drøftelse af uafsluttede mutual agreement-procedurer (forudsat at antallet af sager berettiger til sådanne regelmæssige møder).

6.5. Dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater

For så vidt angår sager med interne afregningspriser henstilles det, at medlemsstaterne også anvender bestemmelserne i punkt 1, 2 og 3 på mutual agreement-procedurer, der indledes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, der er udmøntet i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne.

7. Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens anden fase

7.1. Liste over uafhængige personer

- a) Medlemsstaterne forpligter sig til uden yderligere forsinkelse at meddele generalsekretæren for Rådet navnene på de fem uafhængige personer, der er berettigede til at blive medlemmer af det rådgivende udvalg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen, og på samme vilkår at give meddelelse om alle ændringer af listen.
- b) Når medlemsstaterne fremsender navnene på deres uafhængige personer til generalsekretæren for Rådet, vedlægger de et curriculum vitæ for disse personer, som blandt andet indeholder en beskrivelse af deres erfaringer med juridiske spørgsmål, skattespørgsmål og navnlig interne afregningspriser.
- c) Medlemsstaterne kan også på deres liste angive navnene på uafhængige personer, som opfylder kravene til at kunne udpeges til formand.
- d) Generalsekretæren for Rådet anmoder hvert år medlemsstaterne om at bekræfte navnene på deres uafhængige personer eller angive navnene på deres aflødere.

- e) Den fulde liste over de uafhængige personer offentliggøres på Rådets website.
- f) Uafhængige personer behøver ikke at være statsborgere i eller bosiddende i den stat, der udpeger dem, men skal være statsborgere i en medlemsstat og være bosiddende inden for det område, hvor voldgiftskonventionen finder anvendelse.
- g) Det anbefales, at de kompetente myndigheder udarbejder en standardiseret accepterklæring og en uafhængighedserklæring vedrørende den særlige sag, og at disse erklæringer undertegnes af de udvalgte uafhængige personer.

7.2. Nedsættelse af det rådgivende udvalg

- a) Medmindre de berørte medlemsstater aftaler andet, tager den medlemsstat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende, som har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, initiativ til nedsættelse af det rådgivende udvalg og tilrettelægger dets møder i forståelse med den/de øvrige medlemsstater.
- b) De kompetente myndigheder skal nedsætte det rådgivende udvalg senest seks måneder efter udløbet af den periode, der henvises til i artikel 7 i voldgiftskonventionen. Hvis en kompetent myndighed ikke gør dette, er en anden involveret kompetent myndighed berettiget til at tage initiativet.
- c) Det rådgivende udvalg er i almindelighed sammensat af to uafhængige personer ud over formanden og repræsentanterne for de kompetente myndigheder. I trepartssager, hvor der skal nedsættes et rådgivende udvalg i henhold til den multilaterale fremgangsmåde, skal medlemsstaterne tage hensyn til kravene i artikel 11, stk. 2, i voldgiftskonventionen, idet der om nødvendigt fastsættes supplerende procedureregler, for at sikre, at det rådgivende udvalg, herunder formanden, er i stand til at vedtage sin udtalelse med simpelt flertal blandt medlemmerne.
- d) Det rådgivende udvalg bistås af et sekretariat, hvis faciliteter vil blive tilvejebragt af den medlemsstat, der har taget initiativ til nedsættelse af det rådgivende udvalg, medmindre de berørte medlemsstater aftaler andet. Af hensyn til uafhængigheden fungerer dette sekretariat under tilsyn af formanden for det rådgivende udvalg. Medlemmerne af sekretariatet er omfattet af de bestemmelser om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 9, stk. 6, i voldgiftskonventionen.
- e) Det sted, hvor det rådgivende udvalg mødes, og det sted, hvor dets udtalelse skal afgives, kan bestemmes i forvejen af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.
- f) Medlemsstaterne påser, at det rådgivende udvalg før sit første møde er i besiddelse af enhver relevant dokumentation og information, særlig alle dokumenter, rapporter, brevvekslinger og konklusioner, der har været benyttet under mutual agreement-proceduren.

7.3. Det rådgivende udvalgs funktion

- a) En sag anses for at være forelagt for det rådgivende udvalg på den dato, hvor formanden bekræfter, at dets medlemmer har modtaget al relevant dokumentation og information som fastsat i punkt 7.2 f).
- b) Det rådgivende udvalgs forhandlinger vil foregå på det eller de officielle sprog i de involverede medlemsstater, medmindre de kompetente myndigheder ved fælles overenskomst træffer anden afgørelse under hensyn til det rådgivende udvalgs ønsker.
- c) Det rådgivende udvalg kan anmode den part, hvorfra en erklæring eller et dokument hidrører, om at sørge for oversættelse til det eller de sprog, som sagen behandles på.

- d) Under overholdelse af artikel 10 i voldgiftskonventionen kan det rådgivende udvalg anmode medlemsstaterne og især den medlemsstat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, om at give møde for det rådgivende udvalg.
- e) Omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg, som deles ligeligt mellem de berørte medlemsstater, omfatter det rådgivende udvalgs administrationsomkostninger samt de uafhængige personers honorarer og udgifter.
- f) Medmindre medlemsstaternes kompetente myndigheder aftaler andet:
 - i) begrænses godtgørelsen af de uafhængige personers udgifter til det godtgørelsesbeløb, der normalt ydes til højtstående embedsmænd i den medlemsstat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse
 - ii) fastsættes honorarerne til de uafhængige personer til 1 000 EUR pr. person for hver mødedag i det rådgivende udvalg, og der tildeles formanden et honorar, der er 10 % højere end det, der tildeles de øvrige uafhængige personer.
- g) Den faktiske betaling af omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg foretages af den medlemsstat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de kompetente myndigheder i de involverede medlemsstater træffer anden afgørelse.

7.4. *Det rådgivende udvalgs udtalelse*

Medlemsstaterne forventer, at udtalelsen indeholder:

- a) navnene på det rådgivende udvalgs medlemmer
- b) anmodningen; anmodningen indeholder:
 - i) de involverede virksomheders navne og adresser
 - ii) de involverede kompetente myndigheder
 - iii) en beskrivelse af de nærmere forhold og omstændigheder i forbindelse med tvisten
 - iv) en tydelig redegørelse for, hvad der kræves
- c) et kort resumé af forhandlingerne
- d) de argumenter og metoder, som afgørelsen i udtalelsen bygger på
- e) udtalelsen
- f) det sted, hvor udtalelsen er afgivet
- g) den dato, på hvilken udtalelsen er afgivet
- h) underskrifter fra det rådgivende udvalgs medlemmer.

De kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse meddeles som følger:

- i) Når afgørelsen er truffet, sender den kompetente myndighed, som fik sagen forelagt, en genpart af de kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse til hver af de involverede virksomheder.

- ii) Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan aftale, at afgørelsen og udtalelsen kan offentliggøres fuldt ud. De kan også enes om at offentliggøre afgørelsen og udtalelsen uden at nævne navnene på de involverede virksomheder og uden yderligere detaljer, som kan afsløre de involverede virksomheders identitet. I begge tilfælde er virksomhedernes samtykke påkrævet, og forud for offentliggørelsen må de involverede virksomheder over for de kompetente myndigheder, som fik sagen forelagt, skriftligt have bekræftet, at de ingen indvendinger har mod offentliggørelsen af afgørelsen og udtalelsen.
- iii) Det rådgivende udvalgs udtalelse affærdiges i tre (eller flere i tilfælde af trepartssager) originale eksemplarer, hvoraf et sendes til hver kompetent myndighed i de involverede medlemsstater og et til Generalsekretariatet for Rådet til arkivering. Hvis der er enighed om, at udtalelsen skal offentliggøres, offentliggøres den på originalsproget eller -sprogene på Kommissionens websted.

8. Skatteopkrævning og rentebetaling under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at der indrømmes virksomheder, som deltager i grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til voldgiftskonventionen, suspension af skatteopkrævningen på samme betingelser som dem, der gælder for virksomheder, som deltager i interne indsigelser/retssager, selv om disse foranstaltninger kan kræve lovgivningsmæssige ændringer i nogle medlemsstater. Medlemsstaterne bør udvide disse foranstaltninger til også at omfatte grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne.
- b) Under forhandlingerne i forbindelse med mutual agreement-proceduren bør en skattepligtig ikke påvirkes negativt af tilstedeværelsen af forskellige fremgangsmåder i forbindelse med betaling og tilbagebetaling af renter i det tidsrum, det tager at afslutte mutual agreement-proceduren, og det henstilles derfor, at medlemsstaterne anvender en af følgende fremgangsmåder:
 - i) skatten opkræves og tilbagebetales uden renter, eller
 - ii) skatten opkræves og tilbagebetales med renter, eller
 - iii) hver sag behandles for sig med hensyn til opkrævning eller tilbagebetaling af renter (eventuelt under mutual agreement-proceduren).

9. Nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen

Medlemsstaterne bestræber sig på at undertegne og ratificere konventionerne om nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest to år efter deres tiltrædelse af EU.

10. Afsluttende bestemmelser

For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af denne adfærdskodeks opfordres medlemsstaterne til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen om dens praktiske gennemførelse. På grundlag af disse rapporter vil Kommissionen aflægge rapport til Rådet og eventuelt foreslå ændringer i bestemmelserne i denne adfærdskodeks.
